

BAJBORAK (1) *sb m*

G sg bajborąku.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Tkanina z kręconego jedwabiu, gładka lub z wzorami złotymi wzgl. srebrnymi, importowana z Włoch do Rosji:

Szereg: »bajborak albo koftyr«: A tak Heliaż Krolowi Władziłławowi ołd czynił we Lwowie [...] y poftąpił dawać dwieście wozow Wyżiny/ y czterzy ftá łztuk Báýboraku álbo Kofftyru BielKron 387v.

KN